

Det er så noget helt andet, at de gør det selv. Jeg synes, det ville være forkert, hvis jeg gjorde det og begyndte at hænge nogen ud. Jeg har givet udtryk for mine synspunkter, og det har afstedkommet en meget principiel debat, som jeg har været særdeles tilfreds med.

Villy Søvnald (SF):

Må jeg ikke godt om statsministerens udtalelser til Berlingske Tidende sige, at det netop *ikke* har afstedkommet nogen principiel debat overhovedet. Det har gjort, at nogle navngivne og brede grupper i det danske samfund, f.eks. intellektuelle, bliver hængt ud af statsministeren. Men statsministeren bliver pludselig bange og svag, når statsministeren så skal sætte navne på, hvem det er.

Det er store kredse inden for erhvervslivet, der får at vide, at de er til salg for ussel mammon i forhold til statsministerens høje og ubøjlige principper. Men hvem det er, nej, det vil statsministeren ikke sige noget om, selv om det er, forstår jeg, store dele af dansk erhvervsliv, og det er store dele af medierne. Det er dog overskueligt, hvem det er.

Jeg synes simpelt hen, det er for sølle. Jeg synes, det er for sølle, at statsministeren kommer med sådan et helt generelt angreb, der kløfter vort samfund i to, uden at have mandsmod og hjerte til at sætte navn på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det synes at være noget, man ligefrem ønsker i SF: at gøre det her sådan meget personorienteret. Jeg hæfter mig ved, at et af SF's folketingsmedlemmer, hr. Morten Homann, den 9. marts i Information – i øvrigt sjovt nok samme dag som hr. Villy Søvnald havde et indlæg i selv samme Information – virkelig har hængt nogen ud for at have forfærdelige synspunkter om ytringsfriheden. Der har hr. Morten Homann hængt Poul Nyrup Rasmussen ud.

Det er ikke mit ærinde at gøre det, men SF har tilsyneladende meget travlt med, at der er enkeltpersoner, der skal fremhæves i den her sag, og der skriver hr. Morten Homann:

»Nyrup bakker i princippet ytringsfriheden op. Men den frihed bliver ikke sikret med principielle falbelader og teoretiske forsikringer. Det sker ved at tage de konkrete slagsmål, når politiske kræfter ønsker ytringsfriheden sat ud af kraft. Her svigter Nyrup og opfordrer oven i købet alle regeringer til ikke at støtte offentliggø-

relse af ting, der krænker folks tro. Det lyder som et råb fra middelalderen.«

Jeg ved ikke, om hr. Villy Søvnald synes, at det er en særlig konstruktiv måde at føre debat på. Jeg har netop forsøgt at undgå at få enkeltpersoner hængt ud, men det er tilsyneladende det, SF vil.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes stadig væk, det er bemærkelsesværdigt, at når statsministeren for alvor er trængt, og det må man sige han har været nogle gange i den her debat i dag, så finder statsministeren underlige citater frem, som han har gravet frem – jeg kan se, der er en meget stor bunke derovre på bordet – som slet ikke drejer sig om det, statsministeren bliver spurgt om.

Kl. 14.45

Egentlig er en af hensigterne med spørgetiden, at når man stiller statsministeren et spørgsmål, så prøver statsministeren at svare på det og gerne også præcist. F.eks. når statsministeren citerer mig – det er jeg jo sådan set lidt bæret over – så vil jeg sætte meget pris på, om statsministeren vil gøre det bare nogenlunde dækkende, f.eks. ved det der, om ytringsfriheden er presset, hvor jeg siger noget helt andet end det, statsministeren giver udtryk for. Jeg siger jo, at ytringsfriheden er under pres. Javel. Men at ytringsfriheden i Danmark skulle være truet, er der ingen, der tror på. Hvorfor citerer statsministeren så selektivt, når man bliver stillet spørgsmål? Er det ikke for sølle igen? Jeg forstår godt, man kan være trængt i en debat, men alligevel.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at man altså ikke får længere taletid, fordi man citerer andre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg lader det nu være helt op til andre at bedømme, hvem der er trængt, for det, SF ikke rigtig bryder sig om, er jo, at jeg afslører med det ene udsagn efter det andet, at SF er fuldstændig rundt på gulvet i den her sag. SF kan simpelt hen ikke finde sine egne ben og har ikke noget klart standpunkt, men har snart det ene, snart det andet. I december sagde hr. Villy Søvnald, at der var nogle, som ville knægte ytringsfriheden. Det sagde hr. Villy Søvnald i december. I marts siger hr. Villy Søvnald så: Nej, der er bestemt ikke nogen, der vil knægte ytringsfriheden. Så